

दध्नात्, लौ, (दध्न् पावाणोऽस्यस्यामिति ।
दध्नत् + मतुप् भस्य वः ।) चर्दैविशेषः । सा
आर्यार्थास्य पूर्वसीमा । (यथा, महाभारते । ३ । ८३ । १४ ।
“दक्षिणेन सरख्या इष्टह्युतरेण च ।
ये वसन्त कुरुतेच्च ते वसन्त चिपिष्ठे ॥”
काण्डायनी । इति भेदिनी । ते, १६८ ॥

दध्ना, लौ, (दध्न् + पात्ककटाप् ।) चक्षुः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

उद्धाराद्युच्छृं, लौ, (दध्ना उद्धारा वा आकृच्छ्व
अभिलभणीयम् ।) पद्मम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

उद्धारन्, लौ, (उद्धरते अनेनेति । उद्ध + आ-
नन् ।) च्छ्रितिः । इति भेदिनी । ने, ७५ ॥

उद्धारान्, पुं, (पश्यतीति । उद्ध + “युविदुषिधृशः
किञ्” । उर्धा । २ । ६० । इति आनन् ।
स च कित् ।) आचार्यः । इत्यादिकोषः ॥

लोकपालः । ब्राह्मणः । उपाधायः । इति
संस्थिप्तसारे उत्तादित्पतिः ॥ विशेषच्चः । इति
मेदिनी । ने, ७५ ॥ (उद्धरते इति । कर्मणि
आनन् । उद्धरमाने, चिः । यथा, कर्मणे । १० ।
४५ । ८ ।

“उद्धारानो रुक्म उर्विया अद्यौहुर्मैषमात्रः अथे
रुचानः ॥”

उद्धिः, { लौ, (उद्धरते उनयेति । उद्ध + इत् । स च
उद्धी, } कित् । वा डीक् ।) चक्षुः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, —
“किं सम्भवं उचित्रयोहिँच्छङ्गयोस्ते
मध्ये ज्ञाते वहसि यत्र उद्धिः अतामे ॥”
इति भागवते । ५ । २ । १२ ।

नेतनः पुरुषः । यथा, पातञ्जलसूत्रम् । २ । ३५ ।
“तदभावात् संयोगाभावो हार्वं तद्धिः कैवल्यम् ।”

“तस्य अविद्याया अभावात् नाशात् उंयोगा-
भावः संयोगस्त्रिनाशो भवतीति श्रेष्ठः । तत्र हार्वं
संयोगविगमः । उपर्युक्तं सुक्तिरिति
चोक्ते ॥” उद्धरतिः । यथा, तज्ज्व । २ । २० ।

“दधा उद्धिमात्रः शुद्धोपरि प्रबलाशुपद्धः ॥”
उद्धिमात्र इति उद्धरतिरेव विशेषेण परामृ-
ष्टेत्यथेः ।” इति भाष्यम् ॥ उद्धरम् । यथा,
कर्मणे । ५ । ८० । ५ ।

“यथा युदा न तत्त्वे विदानेहेव खाती उद्धये
गो अस्यात् ॥”

“उद्धये उपर्याय” इति तद्धाये साधनः ॥”
उद्धोपर्य, लौ, (उद्धया नेत्रस्य उपसा यत्र ।)
शोपयद्धम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

उद्धयः, चि, (उद्धरते इति । उद्ध + कर्मणि क्षय् ।)
दर्शनीयम् । उद्धयम् । इति याकरणम् ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । १३० । ५ ।

“एव वै चमोद्देवी यत्र उद्धया सरस्वती ॥”
काशपितृमै, लौ । यथा, साहित्यदर्पणे । १११
“उद्यग्रञ्चलभेदेन पुनः कायं हिंद्या मनम् ।
उद्यग्ने तत्रामिन्देयं उत्तरप्राप्तोपान कृपाप्रम् ॥”

३५८

३५

चान्येया डृष्टमावः ॥१॥ एवं प्रमाणं यथा—
 “द्वितीये दशमे चैव पादद्विष्टराहुता ।
 अर्हद्विष्ट नवमे पञ्चमे च प्रकीर्तिता ॥
 पञ्चमे परिपूर्णा च पलमेवं प्रकल्पयते ॥
 द्वितीयदशमावार्किं पश्चन् पूर्णफलप्रदः ।
 चिकोणगाम गुरुच्चैव चतुर्थाण्डमगाम जुजः ॥
 सुतमहनवान्त्ये पूर्णद्विः सुरारे-
 द्युगलदशमराशौ ड्विभावाचावयार्हः ।
 चहचरिपुचतुर्थेष्वद्वै चार्हद्विः
 स्थितिभवनसुपालं नैव ड्विं हि राहीः ॥
 स्वस्यानच्च द्वितीयच्च वृषभमेकादशन्त्या ।
 इदादशार्णं न प्रश्नन्ति शेषं प्रश्नन्ति ते यहाः ॥”
 इति च्छोतिवतस्त्वम् ॥
 इक्षत्, द्वौ, (डृष्टे द्विप्रसादं करोतीति । क्वा+
 क्विप् तुगगमच्च । अतीवशोभया खोकानां
 नेचाकर्वकत्वादस्य तथात्मम् ।) स्थलपद्मम् ।
 इति शब्दचन्त्रिका ॥ (इर्षं नकारके, चिः ॥)
 इक्षत्, द्वौ, (डृष्टे दर्शनाय ज्ञतमिव । अतीव-
 शोभाकरत्वात् तथात्मम् ।) स्थलपद्मम् । इति
 शब्दत्रिलावली ॥
 इगुणः, पुं, (डृष्टा गुणते अभ्यस्ते यत्र ।
 गुणते क अभ्यसे + वच् ।) बाणादिलक्ष्यम् ।
 इति शब्दमाला ॥
 इवन्मुः, पुं, (डृष्टेचक्षुषो बन्धुरिव ।) खद्वोतः ।
 इति शब्दत्रिलावली ॥
 इविवेषः, पुं, (डृष्टेर्विवेषः ।) कटाणः । इति
 हलाशुधः ॥
 ह, उहौ । इति कविकल्पहमः ॥ (भा-परं-अकं-
 सेट् ।) सप्तमस्तरी द्वितीति । इति दुर्गादासः ॥
 ह, इ उहौ । इति कविकल्पहमः ॥ (भा-परं-
 अकं-सेट् ।) सप्तमस्तरी । इ, उहौते । इति
 दुर्गादासः ॥
 हितः, चिः, इहवातोः कर्तिरक्तेन निष्पत्तः । इहि-
 प्राप्तः ॥
 गि भियि । इति कविकल्पहमः ॥ (क्वां-परं-
 अकं-सेट् ।) गि, ड्वाति दीर्घः दीर्घिः । भियि
 भवे । इति दुर्गादासः ॥
 म भियि । इति कविकल्पहमः ॥ (भा-परं-अकं-
 सेट् ।) म, दरयति । भियि भवे । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 य गि विदारे । इति कविकल्पहमः ॥ (द्विवा-
 क्रां-च-परं-सकं-सेट् ।) य, दीर्घिति । गि,
 ड्वाति दीर्घः दीर्घिः । इति दुर्गादासः ॥
 उ पालने । इति कविकल्पहमः ॥ (भा-आकं-
 सकं-च्यनिट् ।) उ, दीनान् यो दृश्यते निलम् ।
 इति हलाशुधः । इति दुर्गादासः ॥
 दीप्यमानः, चिः, पुनःपुनरतिशयेन वा दीप्यते
 यः । (दीप + यह + शान्त् ।) अतिशय-
 दीपिविश्यिष्टः । इति आकरत्वम् ॥
 यं, चिः, (दा+“अचो यत् । ” ३ । १ । १७ ।
 इति यसः “त्रैस्त्रियः” ।